

варварство хладнокрѣвно что отходи да израни лишены нашь брать! едно съблаженіе за оныя что ны слушать; една неправда чрѣзь кожь-то завнижда челоувѣкъ на брата си онова что му е скѣпно. Най-сѣтнѣ блѣдословіе-то е едно беспокоинно зло, кое-то смѣщава съдружія, посѣва разногласіе въ дворове-ты и градове, раздѣля най-стегнаты пріятелства, като источникъ на гнѣва и отмъстеніе-то на кое-то мѣсто и да отиде направа сичко безъ рѣдъ и разбѣрканъ; по всегдѣ става изпріятель на мира, на сладость-тѣ, на христіанско-то благодареніе. Съ едни рѣчь-то е единъ изворъ плень съ смъртоноснѣотрова, все что излази отъ него е усмърдено и ввонява все что е на около му, самыты му хвалбы съ отровны, самото му мълченіе выновато; негово-то движєніе, дѣланіе, глѣданіе все си има отровѣ-тѣ.

(Моссиленъ)

8 УЧЕНЫИ ЧЕЛОВЕКЪ

Първо-то званіе на ученія челоувѣкъ е да обработва ума си за да поучява и другы-ты. Въ тоя способъ на любочестіе-то, той ся показва способенъ за да усрѣдоточи всякъ дѣятельность, всякъ ползж, кожь-то другы-ты челоувѣци распрѣжсвать по разны прѣдмѣты кон-то ги влѣкжтъ на рѣдъ. Ревнитель за да распространи и умножи понятія-та си, вниква въ вѣкове-ты и испытва расцелены-ты памятницы на дрѣвность-тѣ, за да събира, по едни стѣзы чѣсто едвѣмъ извѣстны, плодове отъ душиж-тѣ и мысль-тѣ на великодушны челоувѣцы отъ всякий вѣкъ. Разговаря ся съ тѣхъ по языка имъ, кого-то употребява за да